

„Deyilən söz yadigardır

Akademik Nizami Cəfərovun çox dəyərli kəlamlarından birində deyilir: "Biz gerek örnek insanlara değer verək, onlara tanıdaq". Qazax mahalı Azərbaycanımıza çoxsaylı örnek insanlar bəxş edib və onlardan bir də Həmid Abbasdır desəm düşünürəm ki, səhv etmiş olmaram. Bu günlər ədəbi ictimaiyyət şair, tərcüməçi, jurnalist, ictimai xadim, əməkdar incəsənət xadimi Həmid Abbasın 90 illik yubileyini qeyd edir. Bu illsudə mən, Seymur Orucovun və Barat Vüsalın şəxsinə Ağstafa Rayon İcra Hakimiyyətinin, AYB Qazax Filialının və Qazax-Tovuz Regional Mədəniyyət İdarəsinin, Həmid Abbasın 90 illik yubileyi ilə əlaqədar birgə təşkil etdikləri və yüksək səviyyədə keçən tədbirini alqışlayır, şairin bir oxucusu olaraq təşkilatçılara təşəkkürlərini bildirirəm.

Bu yerdə Xalq şairi Məmməd Arazın bir beyt şəri yada düşür:

*Bir xatirəm köçəcəkmi xatirələrə,
Min xatirə köçəcəkdir mənimlə əfsus..*

Və mən də Böyük Səməd Vurğunun "De gəlsin hər nəyin vardır, Deyilən söz yadigardır" kəlamlarına əməl edərək, istədim ki, şairin 90 illik yubileyi ərəfəsində məndən də bir xatirə yadigar qalsın... 1970-1981 ci illərdə Azərbaycan KP Mər-

kəzi Komitəsində məsul vəzifədə çalışmış, 18 il Mədəniyyət İşçiləri Müstəqil Həmkarlar İttifaqı Respublika Komitəsinin sədri vəzifəsində işləmiş Həmid Abbas, Azərbaycan ictimai həyatında yaxşı tanınan bir vəzifə sahibi olmaqla həm də gözəl şair, tərcüməçi və jurnalist və vətənpərvər bir şəxsiyyət idi. Şəxsi münasibətlərimiz olmasa da mən onu həm ictimai xadim kimi, həm də şair kimi yaxşı tanıyır, şeirlərinə yazılmış mahnılara sehvə-sehvə qulaq asır, şeirlərini oxuyurdum. Yadımdadır 1985-ci ildə onun yeni, "Ömrün elə çağdır ki..." kitabı nəşr olunananda görkəmli ədəbiyyatşünas alim, Xalq yazıçısı Əzizə Cəfərzadə "Ədəbiyyat və İncəsənət" qəzetində bir məqalə yazmış, nəğmələr şairi kimi Həmid Abbasın yaradıcılığına yüksək dəyər vermişdi. Məqaləni oxuduqdan sonra mən də kitabın axtarışına çıxmışdım. O vaxtlar kitablar ancaq kitab mağazalarında satılırdı və mən də hansı kitab mağazasına üz tuturdumsa ancaq "Kitab artıq satılıb" cavabını alırdım. Təsəvvür edin ki, 7000 nüsxə ilə nəşr olunmuş kitabı tapa bilmirdim. Nəhayət şairin həmin kitabını Bakı şəhərinin ucaq məhəllələrindən birində yerləşən bir mağazadan tapdım və o gündən həmin kitab mənim kiçik kitabxanamın ən əsas yerlərindən birində qərar tutub və sevimli kitablarımdan biridir. O vaxtdan sonra

çox istəyirdim ki, şairin özü ilə görüşüm, yaxından tanış olum və ünsiyyət qurum.

Belə bir imkan 1994-cü ildə yaranmışdı. Həmin ilin payız vaxtları

idi. Həmid Abbas "Qazax" Xeyriyyə Cəmiyyətinin idarə heyətinin bir neçə nəfər üzvləri ilə, Cəmiyyətin Mingəçevir şəhərində filialını təşkil etmək üçün Mingəçevirə gəlmişdilər. Cəmiyyətin filialını böyük coşqu ilə təsis etdik.

O vaxtlar Mingəçevirdə polis rəisi vəzifəsində işləyən, vətənpərvər və təsəübkeş eloqlumuz Xəlil Xəlilov (Görkəmli ziyalımız Hüseyn müəllimin kiçik qardaşı) cəmiyyətin filialının təşkilinə böyük dəstək verirdi. Təvəzökarlıqdan uzaq da olsa

qeyd edim ki, mən də bu məsələdə aparıcı şəxslərdən biri idim. Tədbirdən sonra axşam şam yeməyi ətrafında əyləşdik və "Qazax" Xeyriyyə Cəmiyyətinin tərkib hissəsi kimi filialın qarşısında duran vəzifələrindən ətraflı söhbət açdıq. Arada poeziya da yaddan çıxmırdı və təbii ki, söhbətin mərkəzində Həmid Abbas dururdu.

Həmid Abbas Mingəçevir şəhərindən, onun qurucularından, Böyük şairimiz Səməd Vurğunun Mingəçevirə səfərlərindən, onun şəhərin qurucularına həsr etdiyi "Muğan" poemasından, poemanın qəhrəmanını Sarvan Salmanovdan ətraflı söhbət açdı.

Sonda özünün də Mingəçevirə şəir həsr etdiyini dedi və həmin şeirin dərc olunduğu kitabı mənə göndərəcəyinə söz verdi.

Xarakter etibarını ilə çox mehriban və səmimi olan Şairlə beləcə çox səmimi ünsiyyətimiz yarandı. Onunla ikinci görüşümüz 1996-cı ilin noyabrında Mingəçevirdə Xalq şairi Səməd Vurğunun 90 illik yubileyi keçirilən günlərdə oldu. Bu yubiley haqqında mən bir neçə dəfə ətraflı yazmış və danışmışam və təkrarçılığa yol vermək istəmirəm. Yubileyə gələnər arasında Həmid Abbas da var idi və onunla uzun illərin yaxın adamı kimi çox mehriban görüşdük. Həmid müəllim keçən görüşümüzə söz verdiyi kitabı

da özü ilə gətirmişdi. Yubiley tədbirlərində iştirak etmək üçün Mingəçevirə gəlmiş Fərman Eyvazlının ölümü ilə bağlı olay barədə də əksəriyyətin məlumatı olduğu üçün təfərrüata varmıram. Baş vermiş hadisə hamımız kimi Həmid Abbasın da şair qəlbini sarsıtmışdı və ertəsi gün, Fərman Eyvazlı ilə son səfər yoldaşı olan şair, ürək yanığı ilə aşağıdakı şeirini yazıb mənə göndərmişdi: (Şeirin əlyazma variantı məndədir). Həmin şeiri təqdim edir və hər iki ziyalımızın xatirəsini ehtiramla yad edirəm:

"Son səfər"

**Qələm dostum Fərman
Eyvazlının əziz xatirəsinə**

*Bir qızıl payızda çıxdı səfərə,
Yol boyu danışdı, güldü dostumuz
Günorta şatanda Mingəçevirə,
Fərəhdən gözünü sildi, dostumuz.*

*Söz açdı cavanlıq illərindən O,
Qazağın ətirli güllərindən O,
Sonra yapışaraq əllərimdən O,
Sonsuz sevincini böldü dostumuz.*

*Sən demə son dəfə gülürmüş Fərman
Özü öz işini bilirmiş Fərman,
Vurğuna səcdəyə gəlirmiş Fərman,
Ustada baş əyib öldü dostumuz,
Son anda sevindi, güldü dostumuz.*